

บทที่ 11

สู่ความไพบูลย์

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารรถ

- นิยามคำว่า “ความไพบูลย์”
- ให้อธิบายอย่างของความไพบูลย์ของผู้เชื่อ
- บอกถึงมาตรฐานของความไพบูลย์ของผู้เชื่อ
- แยกให้เห็นความแตกต่างระหว่าง ความไพบูลย์ในระยะแรก และความไพบูลย์ที่ก้าวต่อไป
- บอกปัจจัยที่เกี่ยวข้องในกระบวนการของความไพบูลย์

ข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญ

“เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเป็นคนดีรอบคอบ เหมือนอย่างพระบิดาของท่าน ผู้ทรงสถิตในสวรรค์เป็นผู้ดีรอบคอบ” (มัทธิว 5:48)

คำนำ

เช่นเดียวกับที่รากฐานเป็นสิ่งสำคัญในการก่อสร้างในโลกฝ่ายธรรมชาติ รากฐานที่ดีฝ่ายวิญญาณก็สำคัญสำหรับผู้เชื่อ

จากคำอุปมาเรื่องคนสร้างบ้าน 2 ชนิด คุณได้รู้ว่ารากฐานฝ่ายวิญญาณของคุณต้องถูกสร้างขึ้นบนพระวจนะของพระเจ้า

ยี่บรู 6:1-3 เปิดเผยว่ารากฐานของความเชื่อคริสเตียนคือ

- การสำนึกผิดจากความประพฤติที่นำไปสู่ความตาย
- ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า
- หลักข้อเชื่อของการบัพติศมา
- การวางมือ
- การฟื้นจากความตาย
- การพิพากษานิรันดร์

ทั้งหมดนี้เป็นหลักข้อเชื่อของพระวณะของพระเจ้าซึ่งคุณต้องการสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณขึ้น คุณได้ศึกษาแต่ละอย่างมาแล้วในบทที่แล้ว ๆ มา

ไปสู่ความไพบูลย์

ในฮีบรู 6 :1-3 เปาโลพูดถึงก้าวต่อไปซึ่งจำเป็นในการสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณ

“เหตุฉะนั้นขอให้เราผ่านหลักธรรมเบื้องต้นแห่งคริสตศาสนา ไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ไม่วางรากฐานซ้ำอีก คือเรื่องการกลับใจจากการประพฤตินำไปสู่ความตาย เรื่องความเชื่อในพระเจ้า” (ฮีบรู 6:1)

การสำนึกผิดจากบาปที่นำไปสู่ความตาย ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า การวางมือ การฟื้นจากความตายและการพิพากษานิรันดร์ ล้วนเป็นหลักข้อเชื่อของพระคริสต์

ผู้เชื่อมักมีแนวโน้มเอียงมากเกินไป 2 ประเภท ประเภทที่หนึ่ง เขามีความรู้เรื่องพระเจ้าแต่ไม่เคยนำความรู้มาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน อีกประเภทหนึ่ง เขาเน้นประสบการณ์และละเลยหลักข้อเชื่อ

ทั้งหลักข้อเชื่อและประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญ การเข้าใจหลักการที่เหมาะสมเกิดผลต่อประสบการณ์ แต่ประสบการณ์ที่ไม่มีพื้นฐานบนหลักข้อเชื่อของพระคัมภีร์เป็นสิ่งที่เชื่อถือไม่ได้

คุณไม่เพียงแต่เข้าใจหลักข้อเชื่อเบื้องต้นในฮีบรู6:1-3 แต่คุณต้องมีประสบการณ์กับหลักข้อเชื่อเหล่านี้ด้วย

เมื่อคุณได้สร้างชีวิตของคุณบนหลักข้อเชื่อเหล่านี้โดยทางประสบการณ์ คุณต้องเรียนรู้ว่าจะ “ไปสู่ความไพบูลย์” ได้อย่างไร นี่เป็นเป้าหมายของบทนี้

คำนิยาม

คำว่า “ความไพบูลย์” หมายถึงความสมบูรณ์ เสร็จสิ้น และการเป็นผู้ใหญ่ พระคัมภีร์ใช้คำว่า “ความไพบูลย์” มากกว่า “การเป็นผู้ใหญ่” เพื่ออธิบายการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ

คริสเตียนที่ “ถึงความไพบูลย์ (หรือดีรอบคอบ)” คือผู้ที่เติบโตฝ่ายวิญญาณแล้ว หมายความว่า ร่างกาย ความคิด จิตใจ และวิญญาณของเขาอยู่ภายใต้การควบคุมของ พระวิญญาณบริสุทธิ์

คำว่า “ความไพบูลย์” เหมือนกับคำว่า “การชำระตัวถวาย” หรือ “การอุทิศถวาย” ซึ่ง ใช้ในพระคัมภีร์ด้วย

“การชำระตัวถวาย” หมายถึงความบริสุทธิ์และ “การอุทิศถวาย” หมายถึงการแยก ออกเพื่อความชอบธรรม

อันตราย 2 ประการ

มีอันตราย 2 ประการ ถ้ารากฐานฝ่ายวิญญาณได้รับเน้นโดยไม่สนใจเรื่องความ ไพบูลย์

1. อันตรายประการแรกคือ การวางรากฐานฝ่ายวิญญาณที่ดี และไม่ก้าวต่อไปถึง การเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ
2. อันตรายอีกประการหนึ่งคือ พยายามสร้าง “โครงสร้างที่อยู่เหนือขึ้นไป” ของ ความไพบูลย์บนรากฐานฝ่ายวิญญาณที่ผิด

ทำให้รากฐานเสร็จสมบูรณ์

รากฐานยังไม่ใช่ตัวตึกที่สร้างเสร็จแล้ว โครงสร้างที่อยู่เหนือขึ้นไปต้องถูกสร้างขึ้น บนรากฐานโครงสร้างที่อยู่เหนือขึ้นไปคือ ส่วนของตึกที่มองเห็นได้ซึ่งอยู่เหนือรากฐานขึ้นไป รากฐานที่ดีฝ่ายวิญญาณไม่ใช่เป้าหมายสุดท้ายสำหรับผู้เชื่อ

“เกรงว่าเมื่อลงรากแล้วและกระทำให้สำเร็จไม่ได้ คนทั้งปวงที่เห็นจะเยาะเย้ยเขาว่า “คนนี่ตั้งต้นก่อ แต่ทำให้สำเร็จไม่ได้” (ลูกา 14:29-30)

หลายคนเริ่มต้นกับพระเจ้า เขาฟังข่าวประเสริฐ สำนึกผิดจากบาปที่นำไปสู่ความ ตายและมีความเชื่อต่อพระเจ้า แต่เขาไม่เคยก้าวหน้าไปจากจุดนี้เลย เขาไม่เคยทำให้ รากฐานฝ่ายวิญญาณเสร็จสิ้นลงและก้าวต่อไปสู่ความไพบูลย์

รากฐานเพียงส่วนหนึ่งในโลกฝ่ายธรรมชาติไม่ใช่สำหรับทำหน้าที่ คุณจะสร้างตึกขึ้นบนรากฐานเพียงส่วนเดียวไม่ได้ มิฉะนั้นตึกจะล้มลงมาได้ คุณต้องทำรากฐานให้เสร็จสมบูรณ์ก่อนแล้วจึงก่อสร้างตึก

ผู้เชื่อที่ไม่ได้ทำให้รากฐานฝ่ายวิญญาณของเขาเสร็จสมบูรณ์ จะเกิดความลำบากภายใต้ความกดดัน เขาจะดำเนินชีวิตแบบ “ขึ้น ๆ ลง ๆ” ทางฝ่ายวิญญาณ ตึกฝ่ายวิญญาณของเขาไม่ผ่านมรสุมของชีวิต

เขาจะไม่สามารถก้าวต่อไปสู่ความไพบูลย์ (การเติบโตฝ่ายวิญญาณ) เพราะว่ารากฐานของเขายังไม่เสร็จสมบูรณ์

การสร้างโครงสร้างที่เหนือขึ้นไป

ในโลกฝ่ายธรรมชาติ รากฐานเพียงอย่างเดียวไม่ใช่สิ่งที่ทำหน้าที่ แต่เป็นตัวตึกที่สร้างบนรากฐานต่างหากที่รับใช้ในฐานะเป็นบ้าน สถานที่ทำงานหรือโรงเรียน

เหตุผลที่บางคนไม่เติบโตฝ่ายวิญญาณก็เพราะเขาเพียงแต่วางรากฐานฝ่ายวิญญาณและไม่เคยสร้างตึกให้เสร็จโดยการก้าวต่อไปสู่ความไพบูลย์

เปาโลกล่าวถึงผู้เชื่อที่ไม่เติบโตฝ่ายวิญญาณว่า

“ถึงแม้ว่าขณะนี้ท่านทั้งหลายควรจะเป็นครูได้แล้ว แต่ท่านก็ต้องให้คนอื่นสอนท่านอีก ในเรื่องหลักธรรมเบื้องต้นแห่งพระวจนะของพระเจ้า ท่านทั้งหลายต้องกินน้ำนมไม่ใช่อาหารแข็ง

เพราะว่าทุกคนที่ยังกินน้ำมนั้น ยังไม่เข้าใจในเรื่องความชอบธรรม เพราะเขายังเป็นผู้เยาว์

อาหารแข็งเป็นอาหารสำหรับผู้ใหญ่ สำหรับผู้ที่ได้รับการฝึกหัดอบรมให้สามารถรู้จักผิดชอบชั่วดีแล้ว” (ฮีบรู 5:12-14)

เปาโลบอกผู้เชื่อชาวโครินธ์ว่า ถึงเวลาที่เขาควรสอนพระกิตติคุณแก่ผู้อื่นแล้ว แต่เขากลับต้องได้รับการสอนหลักการ (รากฐาน) ประการแรกของพระเจ้า

เขาเปรียบเทียบคนเหล่านี้กับทารกซึ่งดื่มได้แต่นม ซึ่งหมายถึงหลักการประการแรก ๆ ของพระเจ้า

นมเป็นสิ่งที่ให้สุขภาพดี และนำการเจริญเติบโตมาให้ แต่จะต้องถึงเวลาที่ทารกเติบโตเพื่อกินอาหารแข็ง

“เขาจะสอนความรู้ให้แก่ใคร เขาจะบรรยายข่าวแก่ผู้ใด ให้แก่คนเหล่านั้นที่ย่านมหรือ หรือให้แก่คนเอามาจากอกไป (อิสยาห์ 28:9)

เช่นเดียวกับที่การอดนมเป็นสิ่งที่จำเป็นในโลกฝ่ายธรรมชาติ ถ้าเด็กมีการพัฒนาอย่างเหมาะสมในโลกฝ่ายวิญญาณก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นเดียวกัน ผู้เชื่อต้องก้าวจากหลักการแรก ๆ ต่อไปถึงการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

ผู้เชื่อที่เติบโตฝ่ายวิญญาณจะสามารถกิน “อาหารแข็ง” ไม่ใช่แต่ “น้ำนม” ของพระวจนะของพระเจ้า

การทรงเรียกให้ไปสู่ความไพบูลย์

พระเยซูทรงเรียกให้สาวกของพระองค์ไปสู่ความไพบูลย์

“เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจึงเป็นคนดีรอบคอบ เหมือนอย่างพระบิดาของท่าน ผู้ทรงสถิตในสวรรค์เป็นผู้ดีรอบคอบ” (มัทธิว 5:48)

ความไพบูลย์นี้สะท้อนการทรงสถิตอยู่ของพระเจ้า

“ข้าพระองค์อยู่ในเขาและพระองค์ทรงอยู่ในข้าพระองค์ เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์ เพื่อโลกจะได้รู้ว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา และพระองค์ทรงรักเขาเหมือนดังที่พระองค์ทรงรักข้าพระองค์” (ยอห์น 17:23)

เกิดผลต่อการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

“ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ความคิดของท่านอย่าให้เป็นอย่างเด็ก ในเรื่องความชั่วร้าย จึงเป็นอย่างทารก แต่ฝ่ายความคิดจงให้เป็นอย่างผู้ใหญ่” (1 โครินธ์ 14:20)

ความไพบูลย์เป็นเป้าหมายของคริสตจักรยุคแรก เปาโลเขียนไว้ว่า

“...เราอธิษฐานของสิ่งนี้ คือขอให้ท่านทั้งหลายบรรลุถึงความบริบูรณ์ในพระคริสต์.. ท่านจงปรับปรุงตัวให้ดี” (จงเป็นผู้ดีรอบคอบ - ภาษาอังกฤษ King James)

ความไพบูลย์ของแต่ละบุคคลมีผลให้คุณร่วมมือได้อย่างสมบูรณ์กับผู้เชื่อในพระกายของพระคริสต์

“ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าวิงวอนท่านในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ขอให้ท่านปรองดองกัน อย่าถือพวกถือคณะ แต่ขอให้ท่านเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน” (1 โครินธ์ 1:10)

การแตกแยกในพระกายของพระคริสต์เป็นผลของการไม่เติบโตฝ่ายวิญญาณ

ตัวอย่างของความไพบูลย์

พระเยซูทรงเป็นตัวอย่างของความไพบูลย์เพื่อผู้เชื่อ

“เพราะพระเจ้าทรงใช้ท่านสำหรับเหตุการณ์เช่นนี้ เพราะว่าพระคริสต์ก็ได้ทรงทนทุกข์ทรมานเพื่อท่านทั้งหลาย ให้เป็นแบบอย่างแก่ท่านเพื่อท่านจะได้ดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์” (1 เปโตร 2:21)

“ในการที่พระเจ้าทรงนำบุตรมากหลายไปสู่ศักดิ์ศรี ก็เป็นการเหมาะสมแล้ว ที่พระเจ้าผู้ซึ่งทุกสิ่งดำรงอยู่โดยพระองค์และเพื่อพระองค์ จะทรงให้ผู้เบิกทางความรอดให้เขาเหล่านั้น พร้อมทั้งจะทรงดำเนินงานนี้โดยทรงให้ความทุกข์ทรมาน” (ฮีบรู 2:10)

“เมื่อพระเจ้าทรงทำให้พระเยซูเปรียบพร้อมทุกประการแล้ว พระเยซูก็เลยทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งความรอดนิรันดร์ สำหรับคนทั้งปวงที่เชื่อพระองค์” (ฮีบรู 5:9)

พระเจ้าทรงมีแผนการให้ผู้เชื่อเป็นเหมือนพระเยซู ผู้ซึ่งเป็นตัวอย่างของความไพบูลย์ของเรา

“เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พระองค์ได้ทรงทราบอยู่แล้ว ผู้นั้นพระองค์ได้ทรงตั้งไว้ให้เป็นตามลักษณะพระฉายา แห่งพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพวกพี่น้องเป็นอันมาก” (โรม 8:29)

มาตรฐานของความไพบูลย์

มาตรฐานของความไพบูลย์ซึ่งใช้วัดผู้เชื่อคือ พระวาระของพระเจ้า พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างของความไพบูลย์และทรงกระทำตามพระวาระอย่างสมบูรณ์ เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระวาจาที่เปิดเผยให้มองเห็นได้

พระเจ้าทรงตั้งมาตรฐานของพระวาระซึ่งใช้ปกครองชีวิตของเรา มาตรฐานประการแรกที่พระองค์ประทานแก่มนุษย์เรียกว่า “พระบัญญัติ” และถูกบันทึกไว้ในหนังสือ 5 เล่มแรกของพันธสัญญาเดิม

ประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่ในพันธสัญญาเดิมได้บันทึกไว้ว่า มนุษย์ไร้ความสามารถที่จะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า พระองค์รู้ว่ามนุษย์ไม่สามารถรักษาพระบัญญัติโดยความสามารถของตนเองได้ แต่พระเจ้าทรงมีเป้าหมายพิเศษโดยเฉพาะในการที่พระองค์ประทานพระบัญญัติ

จุดประสงค์แรกของพระบัญญัติคือ แสดงให้คนรู้สภาวะบาปของเขา จุดประสงค์อีกประการหนึ่งก็เพื่อแสดงว่าเขาไม่สามารถเป็นคนชอบธรรมได้โดยความพยายามของตนเอง

“เพราะว่าในสายพระเนตรของพระเจ้าไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเป็นคนชอบธรรมโดยการประพฤติตามธรรมบัญญัติได้เพราะว่าธรรมบัญญัตินั้นทำให้เรารู้จักบาปได้” (โรม 3:20)

พระเจ้าไม่ทรงให้เราอยู่ในสภาวะที่หมดหวัง โดยทางพระบัญญัติพระองค์ทรงสัญญาจะประทานพระมาซีฮาห์

“เราจะโปรดให้บังเกิดผู้เผยพระวจนะอย่างเจ้าในหมู่พวกพี่น้องของเขา และเราจะใส่ถ้อยคำของเราในปากของเขา และเขาจะกล่าวบรรดาสิ่งที่เราบัญชาเขาไว้แก่นักประชาชนทั้งหลาย

ผู้ใดไม่เชื่อฟังถ้อยคำของเรา ซึ่งผู้เผยพระวจนะกล่าวในนามของเรา เราจะกำหนดโทษผู้นั้น” (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:18-19)

ในกิจการ 3:22-26 อัครทูตเปโตรได้กล่าวอ้างถึงข้อความเดียวกันและนำมาใช้กับพระเยซูคริสต์

ในพันธสัญญาเดิม พระเจ้าทรงต้องการการถวายบูชาหลายประการเพื่อแทนความบาป แต่ภายหลังจากที่พระเยซูได้ถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาลบบาปของมวลมนุษยแล้ว การถวายเครื่องบูชาในพันธสัญญาเดิมก็ไม่จำเป็นอีกต่อไป

“โดยเหตุที่ธรรมบัญญัติเป็นแต่เพียงเงาของสิ่งประเสริฐที่จะมาในภายหลังมิใช่ตัวจริง เครื่องบูชาที่เขาถวายทุกปีเสมอมาตามธรรมบัญญัตินั้น จึงไม่สามารถทำให้ผู้ที่เข้าเฝ้านี้ไร้ข้อตำหนิได้

โดยการถวายบูชาเพียงครั้งเดียว พระองค์ก็ได้ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์แล้วนั้นถึงความสมบูรณ์เป็นนิรันดร์” (ฮีบรู 10:1,14)

จุดประสงค์ของพระบัญญัติได้สรุปไว้ในถ้อยคำเหล่านี้

“แต่พระคัมภีร์ได้บ่งว่าทุกคนอยู่ในความบาป เพื่อจะประทานตามพระสัญญาแก่คนทั้งปวง ที่เชื่อโดยอาศัยความเชื่อในพระเยซูคริสต์เป็นหลัก

ก่อนที่ความเชื่อนั้น เราถูกธรรมบัญญัติกักตัวไว้ ถูกกั้นเขตไว้จนความเชื่อจะปรากฏ

เพราะฉะนั้นธรรมบัญญัติจึงควบคุมเราไว้จนพระคริสต์เสด็จมา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ” (กาลาเทีย 3:22-24)

มนุษย์ไม่สามารถรักษามาตรฐานของความชอบธรรมของพระเจ้า โดยความพยายามของตนเอง พระบัญญัติแสดงถึงความต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและนำมนุษย์ไปถึงพระเยซูคริสต์

คุณจะได้ถึงความไพบูลย์ (หรือดีรอบคอบ) ได้โดยทางพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่โดยความพยายามของตนเอง โดยทางพระองค์เท่านั้น คุณก็ถูกทำให้เหมือนแบบอย่างของพระองค์ในความไพบูลย์และเหมือนมาตรฐานตามพระวาทะของพระเจ้า

“เพราะธรรมบัญญัตินั้นไม่สามารถนำมนุษย์มาสู่พระเจ้าได้ แต่ในเวลาเดียวกันเราก็ได้รับความหวังที่ดีกว่านั้น ซึ่งโดยความหวังนั่นเอง เราจึงจะเข้าใกล้พระเจ้าได้” (ฮีบรู 7:19)

ระดับของความไพบูลย์

มีระดับของความไพบูลย์ 2 ระดับ

ความไพบูลย์ในระยะเริ่มต้น

ใน 1 โครินธ์ 1:2 เปาโลเรียกผู้เชื่อว่า “ธรรมิกชน” ซึ่งหมายถึง “ผู้ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว”

แต่ในจดหมายฉบับเดียวกัน เขาแก้ไขปรับปรุง “ธรรมิกชนเหล่านี้” เนื่องจากความบาปของเขา เขาเป็นผู้เชื่อและได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วโดยทางพระคริสต์ แต่บางคนยังไม่ได้มีชีวิตที่ถูกต้องในความประพฤติประจำวัน

ผู้เชื่อเหล่านี้ได้รับความไพบูลย์ในระยะแรกแล้ว เขาได้รับการอภัยจากความบาปของเขาโดยทางการไถ่จากความประพฤติที่นำไปสู่ความตาย บาปของเขาได้รับการอภัยครั้งหนึ่งแล้วเป็นพอ (ฮีบรู 10:4) ความไพบูลย์ในระยะเริ่มต้นนี้ได้รับในเวลาที่เขายอมรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

แต่คริสเตียนเหล่านี้ยังไม่ไปสู่ความไพบูลย์ เขายังไม่ได้ถอดสภาพ “ตัวเก่า” แห่งบาป

“เราทั้งหลายรู้แล้วว่า ตัวเก่าของเรานั้นได้ถูกตรึงไว้กับพระองค์แล้ว เพื่อตัวที่บาปนั้นจะถูกทำลายให้สิ้นไป และเราจะไม่เป็นทาสของบาปอีกต่อไป” (โรม 6:6)

เปาโลบอกเขาว่าเป็นการไม่ถูกต้องที่จะดำเนินชีวิตต่อไปในบาปหลังจากกลับใจแล้ว เขากล่าวว่า

“ถ้าเช่นนั้นแล้วเราจะว่าอย่างไร ควรเราจะอยู่ในบาปต่อไป เพื่อให้พระคุณมีมาก
ยิ่งขึ้นหรือ

อย่าให้เป็นอย่างนั้นเลย พวกเราที่ตายต่อบาปแล้วจะมีชีวิตในบาปต่อไปอย่างไร
ได้” (โรม 6:1-2)

“เหตุฉะนั้น เราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์แล้ว โดยการรับบัพติศมาเข้าส่วนในการตาย
นั้น เพื่อว่าเมื่อพระคริสต์ได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความตายโดยเดชพระสิริของพระ
บิดาแล้ว เราก็จะได้ดำเนินตามชีวิตใหม่ด้วยเหมือนกัน” (โรม 6:4)

เราต้องเดินต่อไปสู่ความไพบูลย์

ความไพบูลย์ที่ต้องก้าวหน้าไป

ความไพบูลย์ในระยะเริ่มต้นในขณะที่รับความรอดนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตที่จะ
ก้าวหน้าไปสู่การชำระให้บริสุทธิ์ หลังจากรับความรอดแล้ว คุณต้องดำเนินชีวิตใหม่ในพระ
คริสต์

“เมื่อมีฝ่ายเดียวทำการ จึงไม่ต้องการคนกลางและพระเจ้าทรงเป็นฝ่ายเดียวนั้น”
(กาลาเทีย 3:20)

เปาโลอธิบายความไพบูลย์ที่ก้าวหน้าไปในชีวิตของเขาเอง

“มิใช่ว่าข้าพเจ้าได้แล้ว หรือสำเร็จแล้ว แต่ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งไป เพื่อ
ข้าพเจ้าจะได้ช่วยเอาไว้เป็นของตน อย่างที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงช่วยข้าพเจ้าไว้เป็นของ
พระองค์แล้ว” (ฟิลิปปี 3:12)

เปาโลยังไม่ไปถึงความไพบูลย์อย่างสมบูรณ์ แต่เป็นเป้าหมายของเขา เขาอธิบาย
การต่อสู้ของเขาเพื่อให้ได้รับความไพบูลย์ ในข้อความอื่นดังนี้

“และถ้าพระคริสต์อยู่ในท่านทั้งหลายแล้ว ถึงแม้ว่าร่างกายของท่านจะตายไป
เพราะบาป แต่วิญญาณจิตของท่านก็จะดำรงอยู่เพราะความชอบธรรม

ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงชุบให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตาย ทรง
สถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงชุบให้พระเยซูคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายแล้วนั้น
จะทรงกระทำให้กายซึ่งต้องตายของท่าน เป็นขึ้นมาใหม่ โดยเดชแห่งพระวิญญาณของ
พระองค์ซึ่งทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย” (โรม 8:10-11)

“เพราะว่าถ้าท่านทั้งหลายดำเนินชีวิตตามฝ่ายเนื้อหนังแล้ว ท่านจะต้องตาย แต่ถ้า
โดยฝ่ายพระวิญญาณท่านได้ทำลายการของฝ่ายกายเสียท่านก็จะดำรงชีวิตได้” (โรม 8:13)

โดยทางพระวิญญาณของพระเจ้าเท่านั้นที่คุณสามารถเอาชนะความปรารถนาที่ชั่ว
ของเนื้อหนัง และกระทำตัวคุณให้ตรงกับมาตรฐานของพระเจ้าได้

เมื่อ “เนื้อหนัง” มีผลให้คุณทำ “สิ่งที่ไม่อยากทำ” พระเจ้าก็ทรงประทานหนทางให้
คุณกลับคืนมาสู่ความไพบูลย์ได้

“ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะไม่ทรงโปรดยก
บาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” (1ยอห์น 1:9)

คุณไม่ต้องพยายามที่จะดำเนินชีวิตใหม่ด้วยกำลังของตนเอง คุณเพียงแค่ดำเนิน
ชีวิตโดย “ความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า”

เมื่อคุณล้มเหลว คุณสามารถกลับคืนมาสู่ความไพบูลย์ต่อหน้าพระเจ้าโดยการ
สารภาพบาปของคุณและขอการอภัยโทษ

เมื่อคุณบังเกิดใหม่ คุณเป็นเหมือนทารกในโลกฝ่ายธรรมชาติ คุณจะต้องเรียนรู้อีก
มากในด้านจิตวิญญาณ ขณะที่คุณกำลังเรียนอยู่นั้นคุณทำความผิดพลาดได้ เมื่อคุณทำ
ผิดคุณต้องสารภาพบาปของคุณแล้วพระเจ้าจะให้ภัยคุณในฐานะผู้เชื่อ คุณต่อสู้กับศัตรู
ของคุณ คือซาตานซึ่งเป็นการต่อสู้ที่เกิดขึ้นในความคิดของคุณและในสถานการณ์ของชีวิต
รอบตัวคุณ

ในบางโอกาสคุณสูญเสียการต่อสู้แก่ศัตรู แต่ไม่ได้หมายความว่ามันได้ชนะสงคราม
คุณอาจพ่ายแพ้ชั่วคราวแต่โดยการสารภาพความบาปของคุณ คุณจะลุกขึ้นได้อีกใน
ความชอบธรรมเพื่อเดินทางต่อไปสู่ความไพบูลย์

ในบทที่แล้ว คุณได้เรียนรู้ว่า พระเยซูทรงพิพากษาซาตานเรียบร้อยแล้ว ซาตาน
พ่ายแพ้พระเยซูที่ไม้กางเขน ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าภายในตัวคุณมีกำลังมากกว่าอำนาจ
ของซาตาน

“ลูกทั้งหลายเอ๋ย ท่านเป็นฝ่ายพระเจ้า และได้ชนะเขาเหล่านั้น เพราะว่าพระองค์
ผู้ทรงอยู่ในท่านทั้งหลายเป็นใหญ่กว่าผู้นั้นที่อยู่ในโลก” (1ยอห์น 4:4)

คุณไปถึงความไพบูลย์ได้โดยกำลังของฤทธิ์อำนาจนี้ ไม่ใช่โดยความพยายามของ
มนุษย์

การไปสู่ความไพบูลย์ไม่ใช่หนทางของการปรับปรุงตนเอง แต่เป็นการเรียนรู้ที่จะ
ดำเนินชีวิตในฐานะสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ ซึ่งคุณเป็นได้โดยทางความเชื่อในพระเยซูคริสต์

ขบวนการไปสู่ความไพบูลย์

สิ่งต่อไปนี้เป็นสำหรับขบวนการไปสู่ความไพบูลย์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของคุณ

รากฐานที่ดี

คุณได้เรียนรู้แล้วในหลักสูตรนี้ว่า รากฐานที่ดีฝ่ายวิญญาณนั้นจำเป็นต่อการก้าวไปสู่ความไพบูลย์

“เหตุฉะนั้นขอให้เราผ่านหลักธรรมเบื้องต้นแห่งคริสตศาสนา ไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ไม่วางรากฐานซ้ำอีก คือเรื่องการกลับใจจากการประพฤตินำไปสู่ความตาย เรื่องความเชื่อในพระเจ้า

และคำสอนว่าด้วยพิธีล้างชำระ และพิธีวางมือ และการเป็นขึ้นมาจากตาย และการพิพากษาลงโทษเป็นนิตย์นั้น

ถ้าพระเจ้าจะทรงโปรดอนุญาต เราก็คouldได้ก้าวหน้าไปอย่างนี้” (ฮีบรู 6::1-3)

การตอบสนองต่อพระวาระของพระเจ้า

จุดประสงค์ประการหนึ่งของพระวาระของพระเจ้าคือ ให้การปรับปรุงแก้ไขซึ่งมีผลให้เกิดความไพบูลย์

“พระคัมภีร์ ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และ {หรือ ทุกตอนที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้า ก็} เป็นประโยชน์ในการสอนการตักเตือนว่ากล่าวการปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม

“เพื่อคนของพระเจ้าจะพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง”(2 ทิโมธี 3:16-17)

การเพียงแต่ศึกษาพระวาระของพระเจ้าเพียงอย่างเดียวไม่เป็นการเพียงพอ คุณต้องตอบสนองเป็นการส่วนตัวต่อพระวาระ

“เหตุฉะนั้นจงเลิกความโสมมทั้งหลายแหล่ง และการชั่วร้ายอันดกคืน และจงโน้มใจรับพระวาระที่ทรงปลุกฝังไว้แล้วนั้น ซึ่งสามารถช่วยจิตวิญญาณของท่านทั้งหลายให้รอดได้

แต่ท่านทั้งหลายจงเป็นคนที่ประพฤติตามพระวาระนั้น ไม่ใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟังเท่านั้น ซึ่งเป็นการหลงตนเอง

เพราะว่าถ้าผู้ใดฟังพระวาระ และไม่ได้ประพฤติตาม ผู้นั้นก็เป็นเหมือนคนที่ดูหน้าของตัวในกระจกเงา

เพราะว่าเมื่อคุณตัวเองแล้วก็ไป และก็ลืมในทันทีที่นั่นว่าคุณเองเป็นอย่างไร

แต่ผู้ที่พิจารณาคุณในวิสุทธิบัญญัติ ซึ่งเป็นพระบัญญัติแห่งเสรีภาพ และตั้งอยู่ในพระบัญญัตินั้น มิได้เป็นผู้ฟังแล้วก็หลงลืม แต่เป็นผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตาม ผู้นั้นก็จะได้รับความสุขเพราะการประพฤติปฏิบัติของตน” (ยากอบ 1:21-25)

คุณต้องไม่เพียงแต่มองดูพระบัญญัติของพระเจ้า แต่ “ดำเนินชีวิต” ตามพระวจนะนั้น คุณต้องตอบสนองของส่วนตัวต่อพระวจนะโดยการละทิ้ง “ความโลภมมทั้งหลายแหล่และการชั่วร้ายอันดกคืน”

โดยการเป็นผู้กระทำตามพระวจนะก็จะทำให้คุณแน่ใจในความรอด

“แต่ผู้ใดที่ประพฤติตามพระวจนะของพระองค์ ความรักของพระเจาก็ถึงความบริบูรณ์ในคนนั้นแล้วอย่างแน่แท้ ด้วยอาการอย่างนี้แหละเราทั้งหลายจึงรู้ว่าเราอยู่ในพระองค์” (1 ยอห์น 2:5)

การอธิษฐาน

การอธิษฐานมีผลให้เกิดความไพบูลย์

“... เขาผู้อธิษฐานเมื่อท่านอยู่เสมอ หวังจะให้ท่านเจริญเป็นผู้ใหญ่และบริบูรณ์ {หรือ มีความแน่ใจ} ในการซึ่งชอบพระทัยของพระเจ้าทุกสิ่ง” (โคโลสี 4:12)

การอุทิศตัวถวาย

“พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์ และเป็นที่ยอมรับพระทัยพระเจ้า ซึ่งเป็นการนมัสการโดยวิญญาณจิตของท่านทั้งหลาย

อย่าประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบน้ำพระทัยของพระเจ้า จะได้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัยและอะไรดีเยียดเยี่ยม” (โรม 12:1-2)

โดยการอุทิศถวายชีวิตของคุณแด่พระเจ้า จะทำให้คุณรู้พระประสงค์ที่สมบูรณ์ของพระองค์ การอุทิศหมายถึงแยกออกต่างหาก เมื่อคุณอุทิศถวายชีวิตคุณแด่พระเจ้า คุณก็ปฏิเสธที่จะเป็นตามมาตรฐานของโลก คุณเลือกที่จะทำตามมาตรฐานของพระวจนะของพระเจ้า

ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

จุดประสงค์หนึ่งของของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ เพื่อช่วยให้ขบวนการไปสู่ความไพบูลย์ในชีวิตของคุณสำเร็จลงได้

จากบทที่แล้ว คุณได้เรียนรู้ว่า พระเจ้าได้ทรงมอบของประทานแห่งการรับใช้หลายประการในคริสตจักรเพื่อ ...

“เพื่อเตรียมธรรมชาติให้เป็นคนที่จะรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้นจนกว่าเราทุกคนจะบรรลุถึงความเป็หน้าหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อ และในความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้า จนกว่าเราจะโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ คือเต็มถึงขนาดความไพบูลย์ของพระคริสต์” (เอเฟซัส 4:12-13)

การยอมอยู่ใต้การรับใช้ที่พิสูจน์แล้ว

พระเจ้าทรงใช้ผู้นำฝ่ายวิญญาณในขบวนการสู่ความไพบูลย์ คุณควรยอมอยู่ใต้การนำของผู้ที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ให้มีสิทธิอำนาจในคริสตจักร

การยอมอยู่ใต้การรับใช้ “ที่พิสูจน์แล้ว” หมายถึงการยอมอยู่ใต้ผู้นำฝ่ายวิญญาณ ซึ่งการรับใช้ของเขาได้แสดงออกถึงการสอดคล้องกับพระวาระของพระเจ้า

บทบาทของผู้นำฝ่ายวิญญาณในขบวนการสู่ความไพบูลย์ได้รับการเปิดเผยในข้อเขียนของเปาโล

“ขณะที่เราอธิษฐานทั้งกลางวันกลางคืนเพื่อจะได้เห็นหน้าท่านอีก จะได้เพิ่มเติมความเชื่อของท่านส่วนที่ยังบกพร่องอยู่ให้บริบูรณ์” (1 เธสะโลนิกา 3:10)

“พระองค์นั้นแหละเราประกาศอยู่ โดยเตือนสติทุกคนและสั่งสอนทุกคนให้มีสติปัญญาทุกอย่าง เพื่อจะได้ถวายทุกคนให้เป็นผู้ใหญ่แล้วในพระคริสต์” (โคโลสี 1:28)

“เอปาฟรัส คนหนึ่งในพวกท่าน และเป็นผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ฝากความคิดถึงมายังท่านด้วย เขาอธิษฐานเมื่อท่านอยู่เสมอ หวังจะให้ท่านเจริญเป็นผู้ใหญ่และบริบูรณ์ {หรือ มีความแน่ใจ} ในการซึ่งชอบพระทัยของพระเจ้าทุกสิ่ง” (โคโลสี 4:12)

“... เราอธิษฐานขอสิ่งนี้ด้วย คือขอให้ท่านทั้งหลายบรรลุถึงความบริบูรณ์ในพระคริสต์” (2 โครินธ์ 13:9)

ความทุกข์ยาก

ไม่มีผู้ใดชอบความทุกข์ยาก แต่เมื่อความทุกข์ยากมาสู่ชีวิตของผู้เชื่อก็มีจุดประสงค์ในทางบวก ความทุกข์ยากมีผลให้เกิดความไพบูลย์

“และเมื่อท่านทั้งหลายได้ทนทุกข์อยู่ชั่วขณะหนึ่งแล้ว พระเจ้าผู้ทรงพระคุณล้ำเลิศ ผู้ได้ทรงเรียกให้ท่านทั้งหลายเข้าในศักดิ์ศรีนิรันดร์ในพระคริสต์ พระองค์เองก็จะทรงโปรดปรับปรุงท่านให้มั่นคง และมีกำลังขึ้น” (1 เปโตร 5:10)

ความอดทนในช่วงเวลาของความทุกข์ยากมีผลให้ไปถึงความไพบูลย์

“และจงให้ความมั่นคงนั้นบรรลุผลอันสมบูรณ์ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนที่ดีพร้อม มีคุณสมบัติครบถ้วน ไม่มีสิ่งใดบกพร่องเลย” (ยากอบ 1:4)

การควบคุมตนเอง

ส่วนหนึ่งของขบวนการไปสู่ความไพบูลย์ คือการรู้จักควบคุมตนเอง เราได้รับคำสอนให้ ...

“... ให้เราชำระตัวเราให้ปราศจากมลทินทุกอย่างของเนื้อหนัง และวิญญาณจิต และจงทำให้มีความบริสุทธิ์ครบถ้วนโดยความเกรงกลัวพระเจ้า” (2 โครินธ์ 7:1)

สิ่งที่ยากที่สุดสิ่งหนึ่งที่จะควบคุมคือ ลิ่น แต่การควบคุมลิ่นเป็นกุญแจไปสู่การควบคุมตนเองของชีวิตทั้งหมดของคุณ

“เพราะเราทุกคนทำผิดพลาดไปหลายๆอย่าง ถ้าผู้ใดมิได้ทำผิดทางวาจา ผู้นั้นก็เป็นคนดีรอบคอบแล้ว และสามารถบังคับทั้งตัวไว้ได้ด้วย” (ยากอบ 3:2)

การตอบสนองต่อการแก้ไขฝ่ายวิญญาณ

การปรับปรุงที่ได้รับจากผู้เชื่อที่เติบโตแล้วนั้น เป็นส่วนหนึ่งของขบวนการไปสู่ความไพบูลย์

“ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย แม้จับผู้ใดที่ละเมิดประการใดได้ ท่านซึ่งอยู่ฝ่ายพระวิญญาณ จงช่วยผู้นั้นด้วยใจอ่อนสุภาพให้เขากลับตั้งตัวใหม่ โดยคิดถึงตัวเอง เกรงว่าท่านจะถูกชักจูงให้หลงไปด้วย” (กาลาเทีย 6:1)

คุณจะถูกนำกลับคืนมาสู่ความไพบูลย์ ถ้าคุณตอบสนองอย่างเหมาะสมต่อการแก้ไขปรับปรุงนี้

สรุป

การเติบโตฝ่ายวิญญาณไม่ได้หมายความว่าความถึงการทำให้พระเจ้าชอบพระทัยเรามากขึ้น ไม่ได้หมายความว่าความว่าการงานแห่งความรอดนั้นยังไม่สมบูรณ์ ไม่ได้ให้หนทางไปสู่สวรรค์แก่คุณ เพราะว่าสิ่งนี้กระทำโดยผ่านทาง การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์

โดยทางพระเยซูคุณได้ถูกทำให้ชอบธรรมต่อหน้าพระเจ้า โดยทางพระองค์คุณได้รับความรอดและได้รับพระสัญญาแห่งสวรรค์

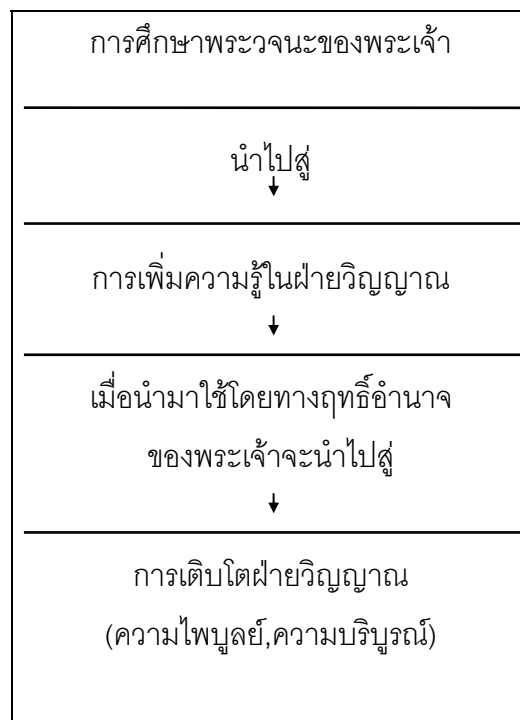
การถึงความไพบูลย์ไม่ได้มาจากการดำรงชีวิตตามมาตรฐานชนิดหนึ่ง เป็นไปได้สำหรับบุคคลหนึ่งที่จะรักษามาตรฐานซึ่งดูจากภายนอกว่าเป็นฝ่ายวิญญาณ แต่เขาอาจไม่ได้เป็นฝ่ายวิญญาณและบางทีก็ยังไม่ได้รับความรอดด้วยซ้ำไป

การเติบโตฝ่ายวิญญาณไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าคุณรู้สึกอย่างไร (มีอารมณ์อย่างไร) ไม่ได้มาอย่างอัตโนมัติโดยการเป็นคริสเตียนมาหลายปี หรือโดยการรับใช้ในงานคริสเตียน

การเติบโตฝ่ายวิญญาณ(ความบริสุทธิ์,ความไพบูลย์) มาโดยทางการเพิ่มและการนำความรู้ฝ่ายวิญญาณมาใช้ การเพิ่มพูนความรู้ก็มาจากการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า

การศึกษาพระวจนะทำให้เราเข้าใจขบวนการของความไพบูลย์ และคำบัญชาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า การนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาใช้มาใช้ในชีวิตส่วนตัว นำไปสู่การเติบโตฝ่ายวิญญาณ โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่จะช่วยคุณได้

ความไพบูลย์ (การเติบโตฝ่ายวิญญาณ)

ปิดท้าย

เราได้มาถึงการสรุปของการศึกษาเรื่องรากฐานของความเชื่อของคริสเตียน
แต่โดยความเป็นจริงแล้วคุณยังไม่จบหลักสูตรนี้ตามที่เปาโลได้กล่าวไว้ว่าคุณต้อง...
...เราจะได้ก้าวหน้าไปอย่างนี้ (สู่ความไพบูลย์) (ฮีบรู 6:1)

แต่ละบทของหลักสูตรนี้เริ่มต้นด้วยรายการของวัตถุประสงค์ซึ่งเป็นเป้าหมายที่
จะต้องทำให้สำเร็จในการศึกษาบทนั้น ๆ

วัตถุประสงค์ใหม่สำหรับบทต่อไปของชีวิตของคุณ คือความไพบูลย์ (ดีพร้อม,
ครบถ้วน) ...

“เราอธิษฐานขอสิ่งนี้ด้วย คือขอให้ท่านทั้งหลายบรรลุถึงความบริบูรณ์ในพระคริสต์”
(2 โครินธ์ 13:9)

หมายเหตุ :- ในภาษาอังกฤษ ใช้คำว่า Perfect ในทุกข้อที่มีความหมายนี้ แต่ใน
ภาษาไทยใช้หลายคำ เช่น บริบูรณ์ ดีรอบคอบ ดีพร้อม ครบถ้วน ไพบูลย์ ... (ผู้แปล)

K

ชื่อ.....

บททดสอบตนเอง บทที่ 11

1. นิยามคำว่า “ความไพบูลย์, ความบริบูรณ์”

2. ใครเป็นตัวอย่างของความไพบูลย์สำหรับผู้เชื่อ

3. นิยามคำว่า “ความไพบูลย์ในระยะเริ่มต้น”

4. คำว่า “ความไพบูลย์ที่ก้าวหน้าไป”

5. บอกถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องขบวนการไปสู่ความไพบูลย์ (มีอะไรบ้างที่ทำให้เราไปสู่ความไพบูลย์)

6. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำของบทนี้

-
7. ถ้าข้อความใดถูกเขียน ถ ลงข้างหน้า ถ้าข้อความใดผิดเขียน ผ ลงข้างหน้า
- a. _____ ความเติบโตฝ่ายวิญญาณขึ้นอยู่กับว่าเขาเป็นคริสเตียนมานานเท่าใด
- b. _____ การชำระให้บริสุทธิ์ที่ก้าวหน้าต่อไปไม่ได้หมายความว่าความรอดนั้นยังไม่สมบูรณ์
- c. _____ กิจกรรมหลายอย่างของคริสเตียนจะช่วยให้คุณเติบโตฝ่ายวิญญาณ
- d. _____ ความไพบูลย์มาโดยการเพิ่มความรู้อฝ่ายวิญญาณและการนำความรู้นั้นมาใช้เป็นส่วนตัว
8. มาตรฐานของความไพบูลย์สำหรับผู้เชื่อคืออะไร ?
-
-

K

1. คำว่าความไพบูลย์หมายถึง สมบูรณ์ เสร็จสิ้น และการเป็นผู้ใหญ่ คริสเตียนที่ถึงความไพบูลย์คือ ผู้ที่โตฝ่ายวิญญาณแล้ว หมายถึง ร่างกาย ความคิด จิตใจ และวิญญาณของเขาอยู่ภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หน้า 165
2. พระเยซูคริสต์ หน้า 168
3. ความไพบูลย์ในระยะเริ่มต้นคือ บาปทั้งสิ้นในอดีตของคุณได้รับการอภัยแล้ว เมื่อคุณกลับใจและยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด หน้า 170
4. ความไพบูลย์ที่ก้าวหน้าต่อไปคือ ขบวนการที่ต่อเนื่องของความไพบูลย์ในชีวิตของผู้เชื่อภายหลังความไพบูลย์ในระยะเริ่มต้นที่พ้นจากบาปในเวลาที่เราได้รับความรอด หน้า 171
5. หน้า 172-175
 - รากฐานที่ดี
 - ตอบสนองต่อพระวอนของพระเจ้า
 - การอธิษฐาน
 - การอุทิศตัวถวาย
 - ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
 - การยอมอยู่ในผู้รับใช้ที่พิสุจน์ตนแล้ว
 - ความทุกข์ยาก
 - การควบคุมตนเอง
 - ตอบสนองต่อการปรับปรุงแก้ไข
6. “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเป็นคนดีรอบคอบ เหมือนอย่างพระบิดาของท่าน ผู้ทรงสถิตในสวรรค์เป็นผู้ดีรอบคอบ” (มัทธิว 5:48) หน้า 164
7. a. ผ
b. ถ
c. ผ
d. ถ
8. พระวอนของพระเจ้า หน้า 170

K

เพื่อศึกษาด้วยตนเองต่อไป

จงศึกษาเรื่องความไพบูลย์ต่อไปโดยใช้ข้ออ้างอิงต่อไปนี้

ข้ออ้างอิงในพันธสัญญาใหม่

พระบัญชาให้เป็นคนดีรอบคอบ

มัทธิว 5:48

ยอห์น 17:23

1 โครินธ์ 7:1, 13:9,11

2 โครินธ์ 7:1, 13:9,11

โคโลสี 4:12

ฮีบรู 6:1, 13:21

ยากอบ 1:4

สิ่งที่กีดกันไม่ให้ไปถึงความไพบูลย์

ลูกา 8:14

กาลาเทีย 3:3

ฟิลิปปี 3:15

ฮีบรู 7:11,19, 9:9, 10:1

เหตุผลที่ต้องเป็นคนดีพร้อมครบถ้วน

ยอห์น 17:23

โรม 12:2

โคโลสี 4:12

2 ทิโมธี 3:16-17

ยากอบ 1:4, 2:22, 3:2

1 ยอห์น 2:5

เราจะไปถึงความไพบูลย์ได้อย่างไร

มัทธิว 19:21	โคโลสี 1:28, 3:14
ลูกา 6:4	2 ทิโมธี 3:16-17
2 โครินธ์ 3:3	ฮีบรู 2:10, 7:11
เอเฟซัส 4:12-13	ยากอบ 1:4,17, 25, 2:22, 3:2
ฟิลิปปี 3:12, 15	1 เปโตร 5:10
1 ยอห์น 2:5, 4:12, 4:17-18	

ข้ออ้างอิงในพันธสัญญาเดิม

อับราฮัมต้องเป็นคนดีพร้อมต่อหน้าพระเจ้า : ปฐมกาล 17:1

เฮเซคียาห์ต้องดีพร้อมต่อหน้าพระเจ้า : อิสยาห์ 38:3 (คำว่าสิ้นสุดใน

ภาษาอังกฤษใช้ Perfect Heart)

วิถีของพระเจ้าสำหรับเรานั้นบริสุทธิ์หมดจด : 2 ซามูเอล 22:31

บริสุทธิ์หมดจด = บริบูรณ์ Perfect

อ่านหนังสือ 1 และ 2 พงศกษัตริย์ คุณจะพบว่า “ใจของเขาไม่บริสุทธิ์หมดจด” ใช้อธิบายกษัตริย์ที่ชั่วร้ายซึ่งปกครองอิสราเอล

ขณะที่คุณอ่านเรื่องกษัตริย์เหล่านี้ จงสังเกตดูว่าเหตุใดจิตใจของเขาจึงไม่บริสุทธิ์หมดจดและผลของการที่เขาไม่ดีพร้อมนั้นเป็นอย่างไร

ความบริบูรณ์ในหนังสือสดุดี

ศึกษาดูว่า กษัตริย์ดาวิดกล่าวอะไรเกี่ยวกับความบริบูรณ์

วิถีทางของพระเจ้านั้นบริบูรณ์ : สดุดี 18:30,32

กฎหมายของพระเจ้านั้นรอบคอบ : สดุดี 19:7

ปลายทางของคนไร้ตำหนิ (บริบูรณ์) นั่นคือสันติสุข : สดุดี 37:37

เราต้องดำเนินอย่างดีรอบคอบต่อหน้าพระเจ้า : สดุดี 10:1,2,6

K

ภาคผนวก

“**รากฐานของความเชื่อ**” เป็นการศึกษาที่สำคัญสำหรับผู้เชื่อใหม่ เพราะได้สอนหลักข้อเชื่อพื้นฐานของพระเยซู ซึ่งให้รากฐานที่เหมาะสมสำหรับการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ (ฮีบรู 6:1-3)

ผู้เชื่อใหม่เป็นเหมือนทารกแรกเกิดในโลกฝ่ายธรรมชาติ คุณย่อมจะไม่นำเอาทารกแรกเกิดใหม่มาแล้วชี้ไปที่ประตูแล้วบอกว่า “เราจะมาดูหนูภายในอีก 2 อาทิตย์” ซึ่งนี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในคริสตจักรและเป็นเหตุให้ผู้เชื่อที่เพิ่งเกิดใหม่ตายฝ่ายวิญญาณ

ความรับผิดชอบของคุณต่อวิญญาณของชายและหญิง ไม่ได้สิ้นสุดลงที่หน้าธรรมาสน์ ซึ่งเขาออกมาอธิษฐานสำนึกผิด คุณต้องรับผิดชอบที่จะนำผู้เชื่อใหม่จากหน้าธรรมาสน์เข้าสู่คริสตจักร

ผู้เชื่อใหม่ทุกคนต้องการดูแลเอาใจใส่เป็นส่วนตัวจากคริสเตียนที่เติบโตแล้ว เขาต้องการการฟุ่มฟักในโลกฝ่ายวิญญาณเช่นเดียวกับทารกในฝ่ายธรรมชาติ ทารกต้องการการดูแลทันทีหลังจากที่เขาเกิดมา ยิ่งกว่าเวลาใด ๆ

จงใช้โครงสร้างต่อไปนี่เพื่อให้ดูแลฝ่ายวิญญาณแก่ผู้เชื่อใหม่

ขั้นตอนแรก

ภายใน 24 ชั่วโมงหลังจากคนหนึ่งได้ตอบสนองต่อข่าวประเสริฐ สำนึกผิดและยอมรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด เขาควรได้รับการติดต่อเป็นการส่วนตัวจากคริสเตียนที่เติบโตแล้ว

ผู้เชื่อใหม่อาจอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีเต็มไปด้วยคำตำหนิ การสนทนาที่ผิดศีลธรรมและการกระทำที่บาป การติดต่อเป็นการส่วนตัวจากคริสเตียนที่เติบโตแล้ว จะให้การหนุนใจและทำให้เขารู้ว่าบางคนห่วงใย เอาใจใส่และกำลังอธิษฐานเผื่อเขา

จุดประสงค์ของการติดตามผลในระยะแรกก็คือ

- เพื่อให้ผู้เชื่อใหม่รู้ว่าเขามีเพื่อนคริสเตียนที่ห่วงใย เอาใจใส่เขา
- เพื่อตอบคำถามที่เขาอาจจะมี
- เพื่ออธิษฐานกับเขาเกี่ยวกับความต้องการส่วนตัวของเขา
- เพื่อนำเขาเข้าสู่โปรแกรม “รากฐานของความเชื่อ” ที่อธิบายในขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่สอง

ตามที่เน้นไว้ในการศึกษาครั้งนี้คือ การสอนต่อเนื่องหลังจากการกลับใจเป็นรูปแบบที่ พระเยซูทรงวางไว้และคริสตจักรในสมัยแรกได้กระทำตาม

หลักสูตร “รากฐานของความเชื่อ” นี้อาจใช้เพื่อสอนหลักการเบื้องต้นของพระเยซูแก่ ผู้เชื่อใหม่ เราอาจทำได้ 5 วิธีดังนี้ :

วิธีที่หนึ่ง จัดชั้นเรียน “รากฐานของความเชื่อ” สำหรับผู้เชื่อใหม่ ผู้สอนควร เป็นคริสเตียนที่เติบโตแล้ว และควรจัดเข้าไปในคริสตจักร

ผู้เชื่อใหม่ทุกคนควรลงทะเบียนเข้าเรียนในหลักสูตรนี้ ถ้าเขาขาดเรียนไปตอนใด ครูควรติดต่อเขาเป็นส่วนตัวและให้โอกาสเรียนชดเชย

ประโยชน์ของวิธีนี้คือ ผู้เชื่อใหม่ได้รับการสอนในกลุ่มกับคริสเตียนอื่น ๆ เขาจะ ค้นเคยกับผู้ที่มีความเชื่อในระดับเดียวกัน โดยมีความต้องการและคำถามเหมือน ๆ กัน

วิธีที่สอง คริสเตียนที่เติบโตแล้วจะได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้เชื่อแต่ละคน คริสเตียนผู้นี้จะพบปะกับผู้เชื่อใหม่เป็นประจำเพื่อศึกษา “รากฐานของความเชื่อ” เป็นการ ส่วนตัว

ประโยชน์ของวิธีนี้คือ ผู้เชื่อใหม่สามารถก้าวหน้าไปในฝ่ายวิญญาณตามอัตรา ความเร็วของเขาเอง เขาอาจเรียนได้เร็วหรือช้าตามที่เขาสามารถ

จะมีโอกาสมากในการตอบคำถามส่วนตัวและมีความสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างผู้เชื่อ ใหม่และครู เขาสามารถหันไปหาครูเมื่อมีคำถาม ความต้องการและปัญหาเกิดขึ้น ซึ่ง ต้องการคำปรึกษาทางฝ่ายวิญญาณ

ถ้าใช้การสอนเป็นการส่วนตัวแบบนี้ ผู้ชายควรฝึกอบรมผู้ชายเท่านั้น และผู้หญิง ฝึกอบรมผู้หญิงเท่านั้น

ครูและคนที่สอน “รากฐานของความเชื่อ” ไม่ว่าจะโดยวิธีใดควรได้เรียนหลักสูตรนี้จบ ก่อนและยอมผูกพันตนต่อความรับผิดชอบในการดูแลผู้เชื่อใหม่

วิธีที่สาม แนะนำผู้เชื่อใหม่ให้อธิษฐานและศึกษาพระคัมภีร์เป็นประจำ อย่า ทึกทักเอาว่าเขาจะรู้ว่าจะอธิษฐานและศึกษาพระคัมภีร์อย่างไร จึงให้คำแนะนำพื้นฐานด้านนี้

สถาบันฮาร์เวสท์ไทม์เสนอหลักสูตรชื่อ **“การศึกษาพระคัมภีร์อย่างสร้างสรรค์”** ขอแนะนำการอธิษฐานได้ให้ไว้ในหลักสูตรชื่อ **“ยุทธวิธีฝ่ายวิญญาณ”**

วิธีที่สี่ ผู้เชื่อใหม่ควรถูกนำไปสู่ประสบการณ์ของการบัพติสมาในน้ำและบัพติ สมานในพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เร็วที่สุดเมื่อเขาพร้อมฝ่ายวิญญาณ

วิธีที่ห้า ช่วยผู้เชื่อใหม่ให้พบตำแหน่งที่ของเขาในพระกายของพระคริสต์ใน
คริสตจักร แนะนำเขาให้ค้นหาของประทานแห่งพระวิญญาณ หลักสูตรของสถาบันฮาร์
เวสต์ไทม์ชื่อ “งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์” จะช่วยคุณได้

ทำทนายเขาให้มีความรับผิดชอบเป็นการส่วนตัวสำหรับผู้เชื่อทุกคนในการไปบอก
ข่าวประเสริฐแก่ผู้อื่น คุณอาจให้หลักสูตรชื่อ “ยุทธวิธีเก็บเกี่ยวฝ่ายวิญญาณ” และ
“ทัศนะของพระคัมภีร์เกี่ยวกับโลก” เพื่อสื่อสารคำทำทนายนี้

จำไว้ว่า : เป้าหมายของคุณคือ เพื่อรวบรวมผู้เชื่อใหม่เข้าสู่คริสตจักรในฐานะสมาชิกที่มี
หน้าที่และเกิดผลต่อไป ซึ่งจะสามารภก้าวไปสู่ความไพบูลย์ (เติบโตฝ่ายวิญญาณ) ได้